

10 Virtualizare

5-6 ianuarie 2016

Objective

- Conceptul de virtualizare
- Virtualizarea rețelei în medii cloud
- Virtualizarea rețelei în Linux
- Rețele cu VMware
- Rețele cu LXC
- SDN

Introducere în virtualizare

- Termeni
- Clasificarea soluțiilor de virtualizare
- Avantajele virtualizării

Virtualizare

 Mecanism prin care se creează o entitate cu (aproape) toate funcționalitățile unei entități fizice, fără ca aceasta să existe fizic

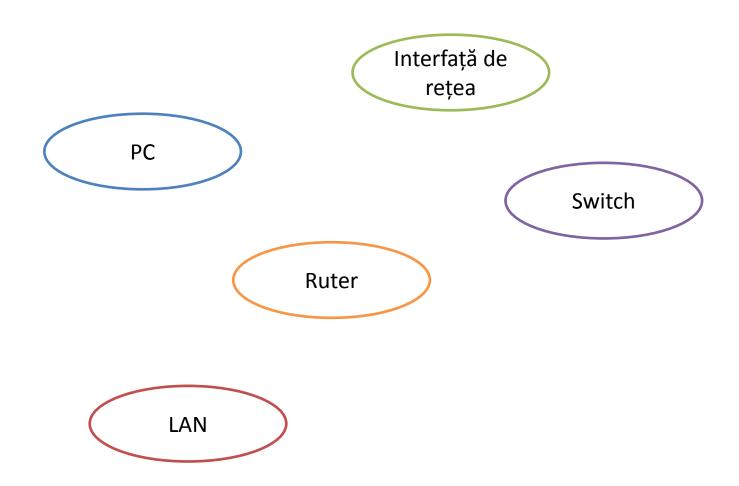
Hypervisor

- Entitatea care implementează și controlează virtualizarea
- Permite crearea / distrugerea / gestiunea resurselor virtualizate

Mașină fizică	 Termen folosit pentru platforma hardware pe care rulează mecanismul de virtualizare 	
Mașină virtuală	 Termen folosit pentru denumirea entităților virtuale ce reprezintă sisteme întregi (de obicei folosit pentru stații virtuale) 	
NIC	Network Interface Card; o placă de rețea fizică	
vNIC	 Virtual Network Interface Card; o placă de rețea virtualizată 	

Avantajele virtualizării

- Consolidarea infrastructurii
  - Pe aceeași rețea fizică coexistă multiple rețele virtuale ce utilizează eficient resursele disponibile
- Flexibilitate
  - Componentele virtuale pot fi create sau distruse cu ușurință, în funcție de obiectivele existente
  - Gestionarea componentelor virtuale este simplă, comparativ cu gestionarea unor componente fizice
- Securitate
  - Comunicarea poate fi izolată sau criptată

Virtualizarea în cloud

- Provocări
- VXLAN
- NVGRE

Provocările virtualizării în cloud

Transparență

Clienții cloud-ului nu trebuie să fie preocupați de complexitățile virtualizării.

Eficiență

Resursele fizice ale cloud-ului trebuie să fie exploatate eficient de către sistemele de virtualizare.

Izolare

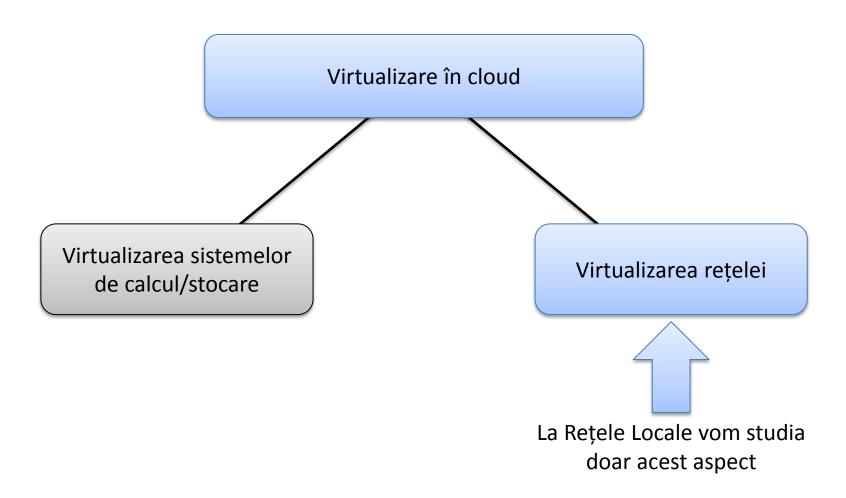
Un client nu trebuie să poată afecta operațiunile altui client.

Aceste provocări au dus la dezvoltarea puternică din ultimii ani a tehnologiilor de virtualizare

Provocările virtualizării în cloud

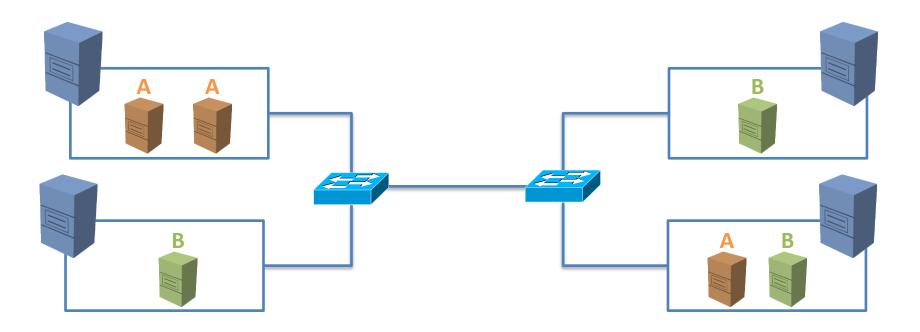

• Virtualizarea în cloud poate fi structurată în două componente:

Virtualizarea rețelei în cloud

- Maşinile unui client trebuie:
  - Să aibă conectivitate între ele

- Soluţie: VLAN-uri
  - Dar dacă avem mai mulți clienți decât există VLAN-uri?

Soluția 1: VXLAN

- Actual draft IETF
- Similar în funcționalitate cu VLAN
  - Partiționează o rețea în mai multe subrețele distincte private
- VLAN folosește pentru identificare câmpul VLANID pe 12 biți
  - permite cel mult $2^{12} = 4096$ de rețele diferite
- VXLAN folosește pentru identificare câmpul VNI (Virtual Network Identifier) pe 24 de biți
  - permite cel mult $2^{24} = 16$ milioane de rețele diferite
- VXLAN încapsulează pachetele mașinilor virtuale în segmente UDP
- Hypervisor-ul trebuie să fie capabil să prelucreze antete VXLAN

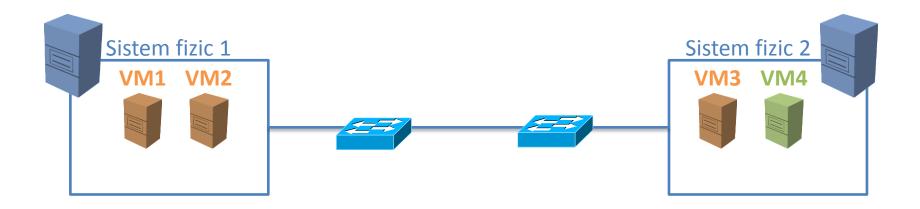
VXLAN

- VM1 și VM3 aparțin aceluiași client cloud (cu VNI = 42)
- Fiecare hypervisor reţine această informaţie în tabela VXLAN

Tabela VXLAN

VNI = 42: VM1, VM2

VNI = 73:

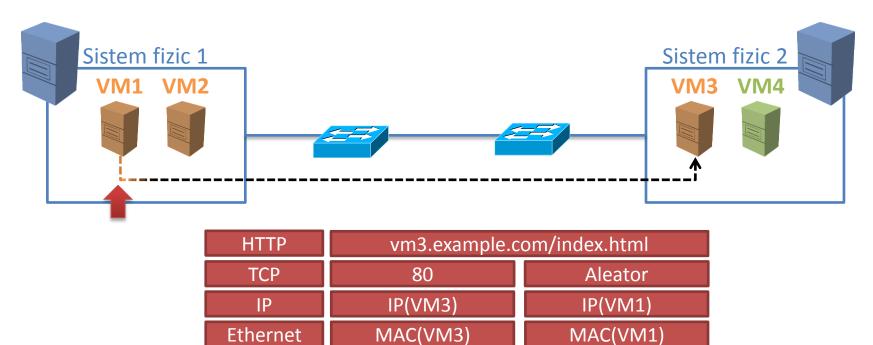
Tabela VXLAN

VNI = 42: VM3

VNI = 73: VM4

- VM1 și VM3 aparțin aceluiași client cloud (cu VNI = 42)
- VM1 încearcă să recupereze prin HTTP o pagină de pe VM3
- VM1 generează o cerere obișnuită HTTP (virtualizarea este transparentă)

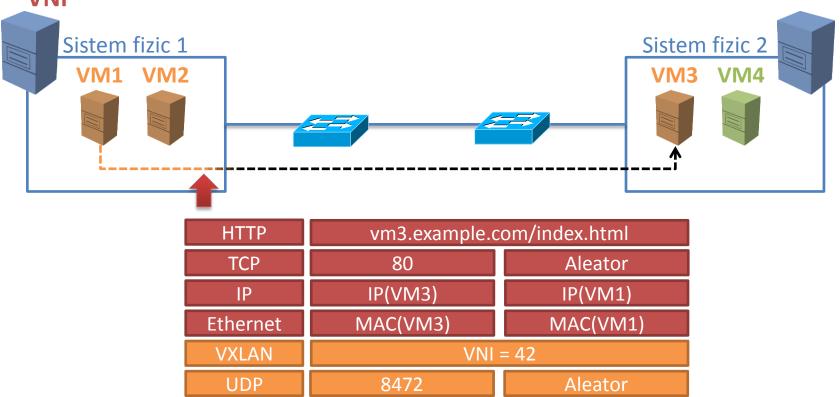

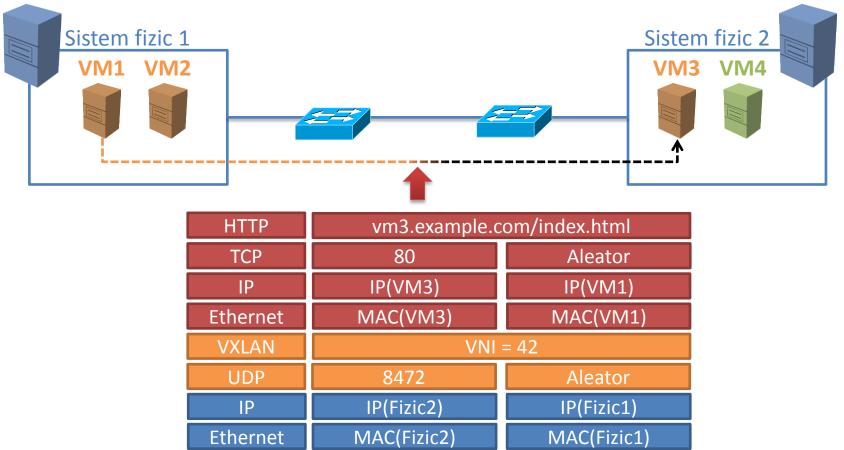

- La ieșirea din VM1, hypervisor-ul descoperă din ce rețea virtuală face parte traficul (codificată prin VNI)
- Tot pachetul este încapsulat într-un antet UDP, împreună cu informația despre **VNI**

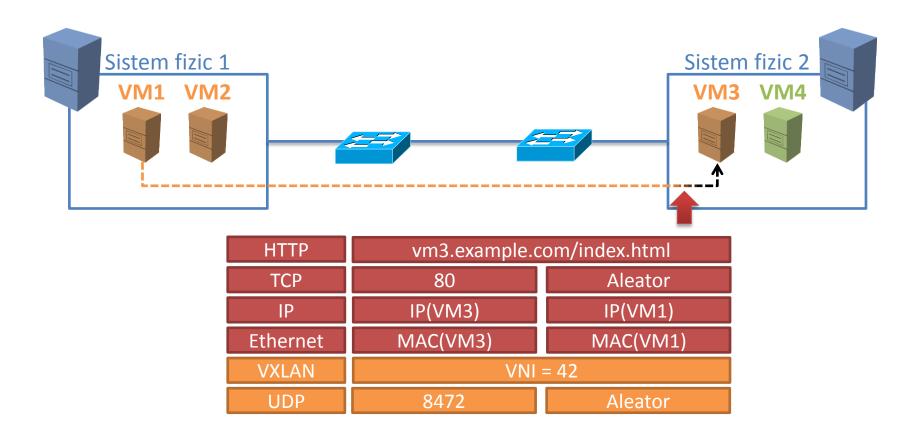

 La ieșirea din sistemul fizic, pachetul primește informații standard de nivel 2 și nivel 3 pentru a putea ajunge la mașina fizică destinație

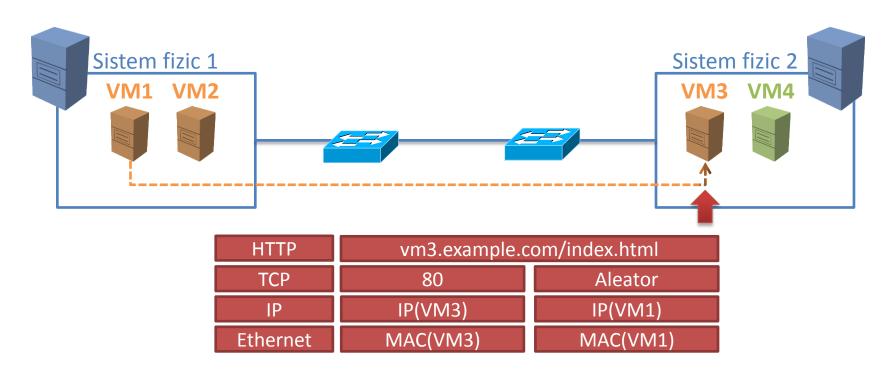

 Hypervisor-ul din sistemul destinație extrage informația de VNI și descoperă cărei mașini trebuie să-i trimită traficul

- La VM3 pachetul ajunge ca un mesaj obișnuit HTTP
- Virtualizarea rețelei s-a făcut transparent din punctul de vedere al mașinilor virtuale

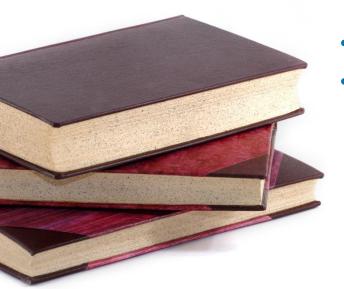
Soluția 2: NVGRE

- Actual draft IETF
- Soluție concurentă VXLAN
- Foarte similar ca mod de operare cu VXLAN
- Folosește încapsularea în pachete GRE în loc de încapsularea în segmente UDP

 Atât NVGRE cât și VXLAN sunt disponibile în implementarea de switch virtual Open vSwitch

Dispozitive virtuale în Linux

- Interfețe virtuale
- Switch-uri virtuale

Interfețe virtuale

 Sistemul de operare Linux permite crearea mai multor tipuri de interfețe de rețea virtuale

Tip interfață	Scop
Loopback	Testarea stivei de protocoale
Dummy	Testarea de configurări
Tun	Interfață de nivel 3 folosită de obicei pentru tunelare
Тар	Interfață de nivel 2 folosită de obicei pentru conectarea mașinilor virtuale KVM/QEMU
Bridge	Simulează un switch la care se pot conecta alte interfețe

 La acestea se adaugă interfețe virtuale caracteristice diferitelor soluții de virtualizare (VMware, VirtualBox, LXC, etc.)

Interfața de Loopback

- Folosită pentru testarea stivei de protocoale
- Dacă ping în interfața de loopback eșuează, există probabil o defecțiune la nivel de sistem în protocolul IP

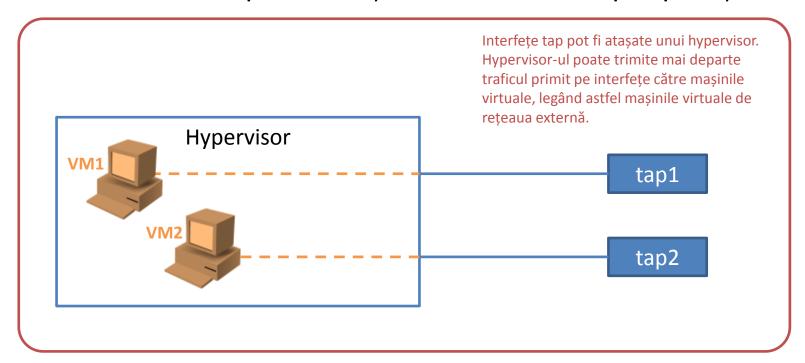
```
1: lo: <LOOPBACK, UP, LOWER_UP> mtu 65536 qdisc noqueue state UNKNOWN link/loopback 00:00:00:00:00:00 brd 00:00:00:00:00:00 inet 127.0.0.1/8 scope host lo inet6 ::1/128 scope host valid_lft forever preferred_lft forever
```

There's no place like 127.0.0.1

Interfețe tun/tap

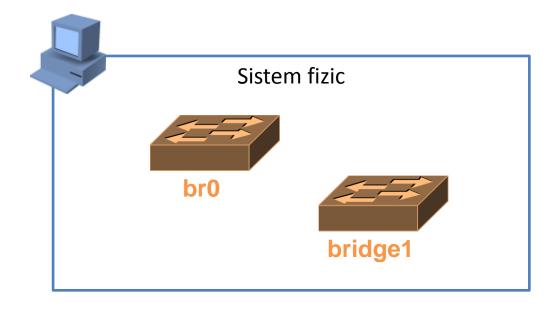
- Interfețe similare ca scop
  - Tun folosește trafic de nivel 3
  - Tap folosește trafic de nivel 2
- Aplicații pot fi atașate de interfață
- Tot traficul trimis pe interfață este trimis de fapt aplicației

Switch-uri virtuale

- Permit interconectarea interfețelor de pe un sistem
- De obicei create cu numele br0, br1, bridge0, bridge1, etc.
- Dispun de funcționalități de VLAN și STP
- Instalate prin pachetul bridge-utils

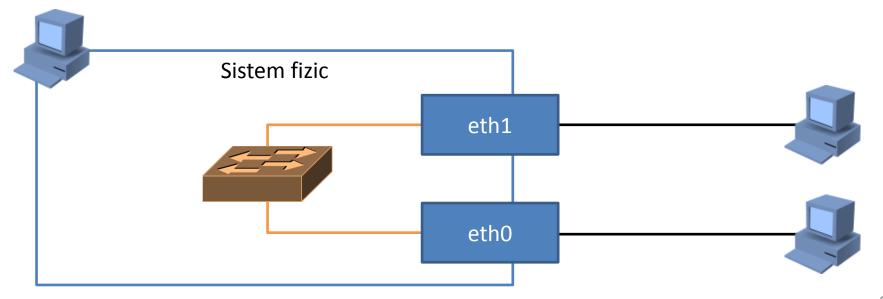

Pentru a crea un switch virtual nou:

```
linux# brctl addbr br0
```

Pentru a adăuga interfețe la switch-ul virtual:

```
linux# brctl addif br0 eth0
linux# brctl addif br0 eth1
```


Switch-uri virtuale

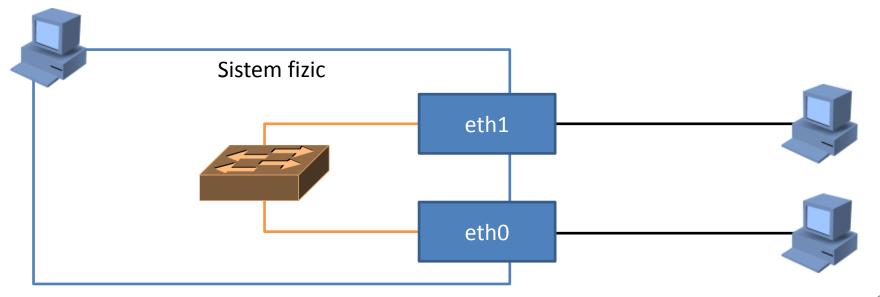

Switch-ul virtual poate fi oprit sau pornit ca orice altă interfață:

```
linux# ip link set dev br0 up
```

Pentru a afișa detalii despre un switch virtual:

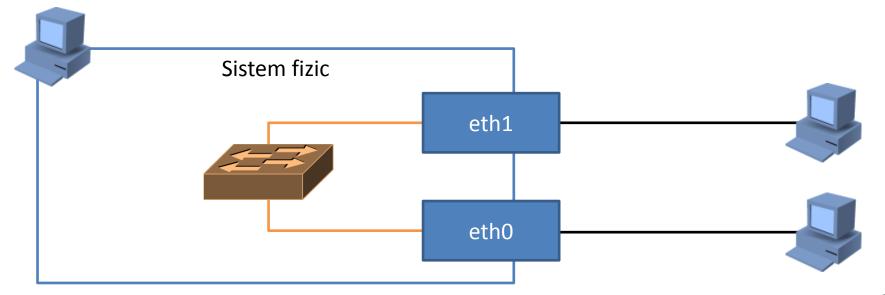
linux# brctl show

Pentru a şterge interfețe din switch:

linux# brctl delif br0 eth0

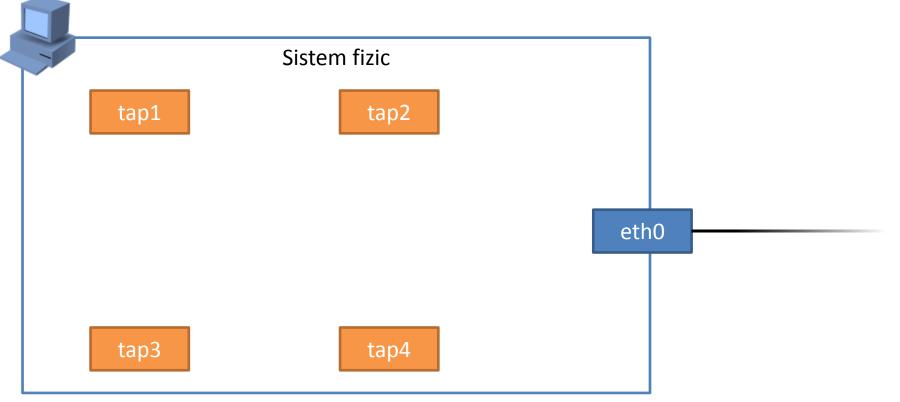
- Linux permite lucrul cu VLAN-uri
- Trafic 802.1Q poate fi trimis în rețeaua externă, dacă placa de rețea este compatibilă 802.1Q
- Comanda pentru lucrul cu VLAN-uri este vconfig

```
linux# vconfig add [interface-name] [vlan-id]
```

 Comanda creează o subinterfață de VLAN, ce va trimite trafic 802.1Q

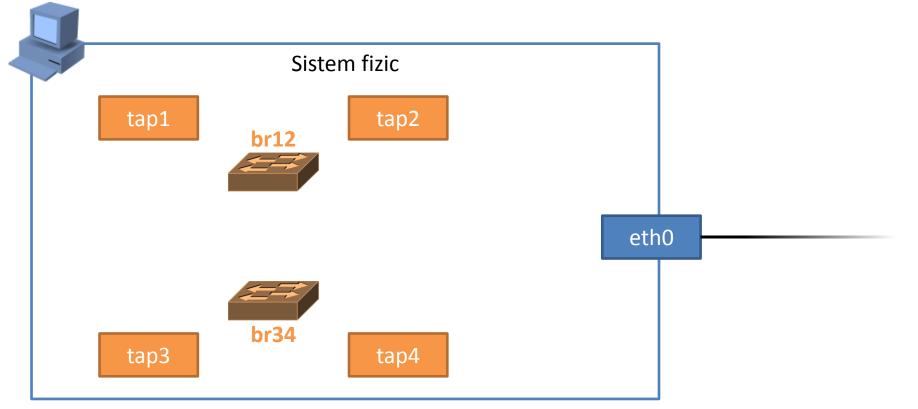
- În scenariul de mai jos, interfețele virtuale tap sunt atașate la patru mașini virtuale (tap1 la VM1, tap2 la VM2, ș.a.m.d.)
- Vrem să avem conectivitate între mașinile virtuale și eth0, fără ca acestea să poată comunica între ele

Creăm două switch-uri virtuale

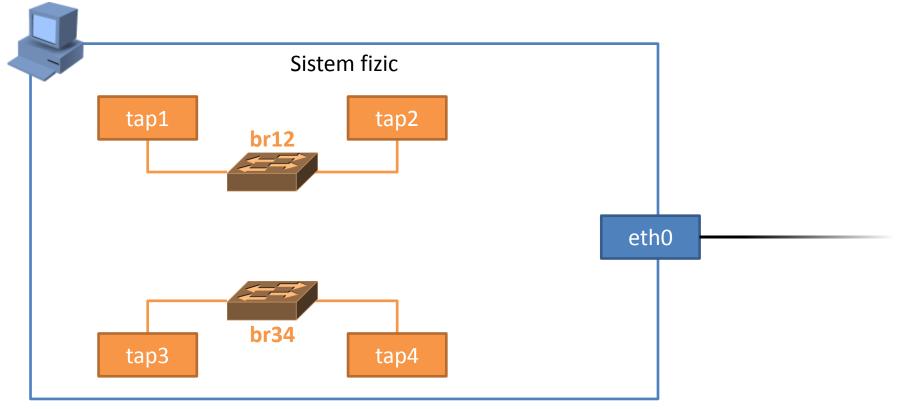
```
linux# brctl addbr br12
linux# brctl addbr br34
linux# ip link set dev br12 up
linux# ip link set dev br34 up
```


Ataşăm maşinile virtuale la switch-urile create

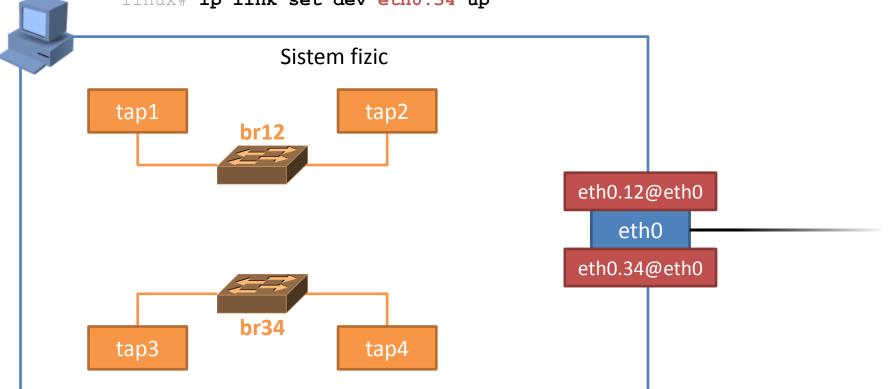
```
linux# brctl addif br12 tap1
linux# brctl addif br12 tap2
linux# brctl addif br34 tap3
linux# brctl addif br34 tap4
```


- Vrem ca tap1 și tap2 să fie în VLAN12, și tap3 și tap4 în VLAN34
- Creăm subinterfețe din fiecare VLAN pentru eth0

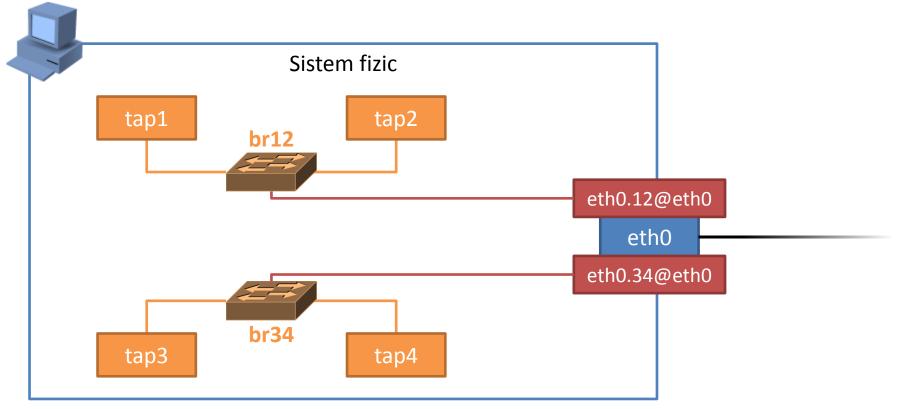
```
linux# vconfig add eth0 12
linux# vconfig add eth0 34
linux# ip link set dev eth0.12 up
linux# ip link set dev eth0.34 up
```


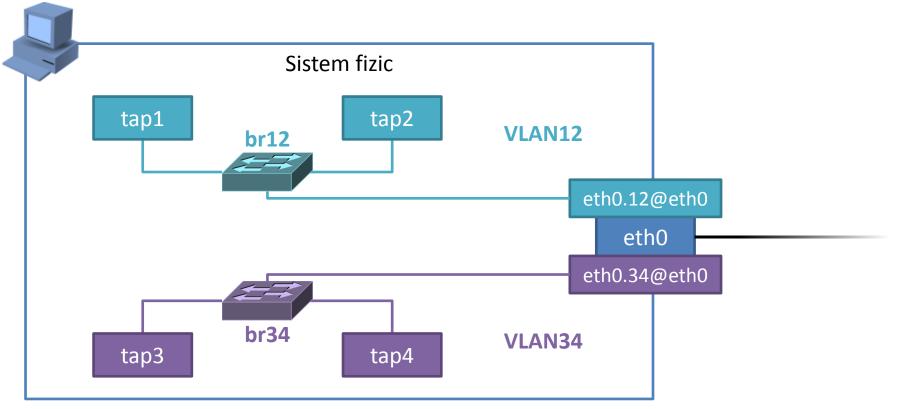
Conectăm subinterfețele la switch-uri

```
linux# brctl addif br12 eth0.12
linux# brctl addif br34 eth0.34
```

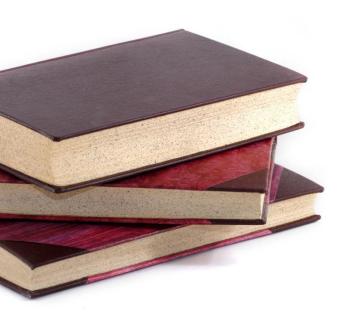

- VM1 și VM2 pot comunica prin eth0 (via eth0.12)
- VM3 și VM4 pot comunica prin eth0 (via eth0.34)
- VM1/VM2 nu pot comunica cu VM3/VM4

VMware

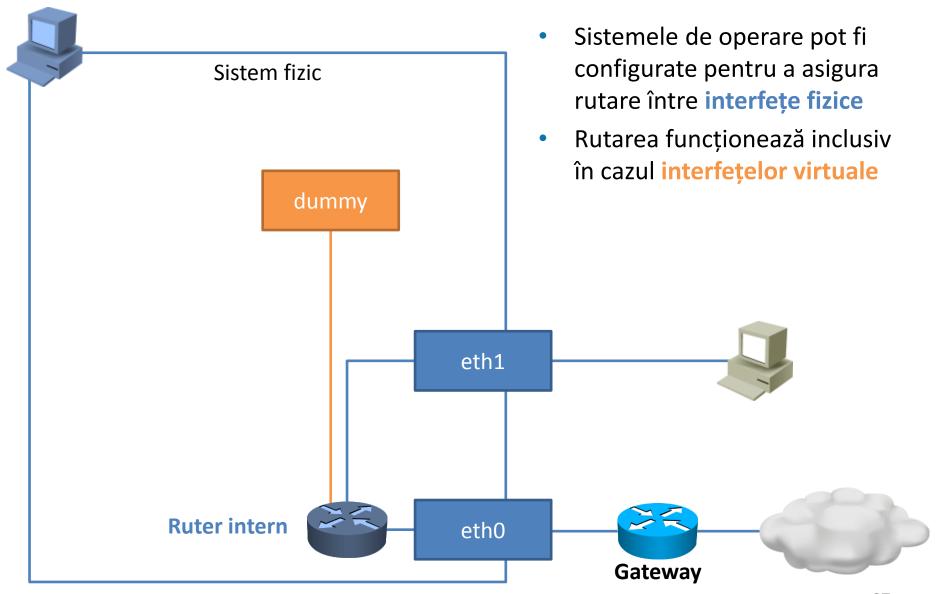
- Descriere
- Rețele cu bridging
- Reţele cu NAT
- Reţele host-only

- VMware Player / Vmware Workstation
- Pentru a lega mașinile virtuale dispune de mai multe switch-uri virtuale (numite vmnet)
- Switch-urile virtuale permit conectarea în mai multe moduri:
  - NAT: maşina fizică va face NAT pe traficul maşinilor virtuale
  - Host-only: maşinile virtuale sunt conectate la gazdă prin intermediul unei rețele situate în spatele acesteia
  - Bridge: interfețele mașinilor virtuale sunt atașate direct mediului fizic

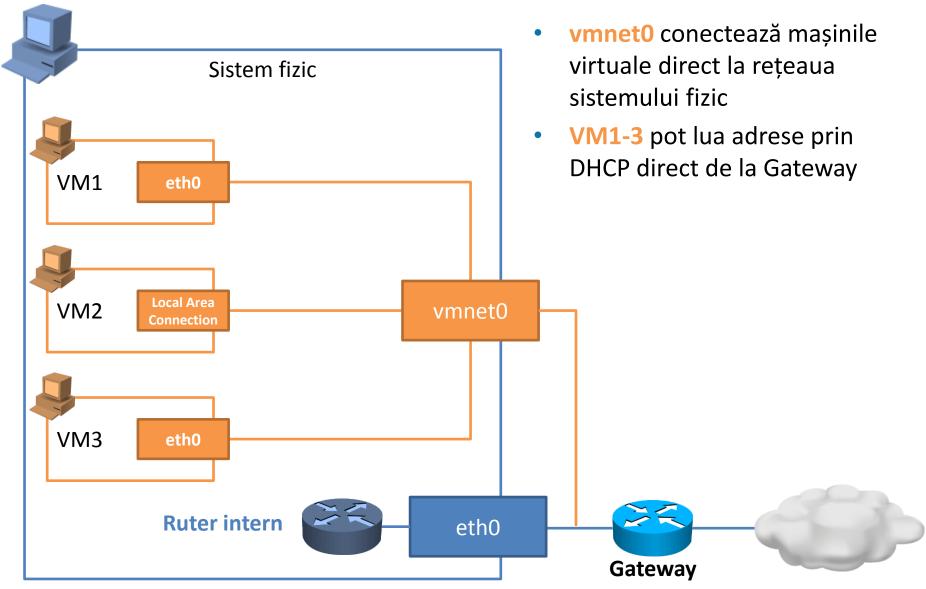
Rutare în Linux

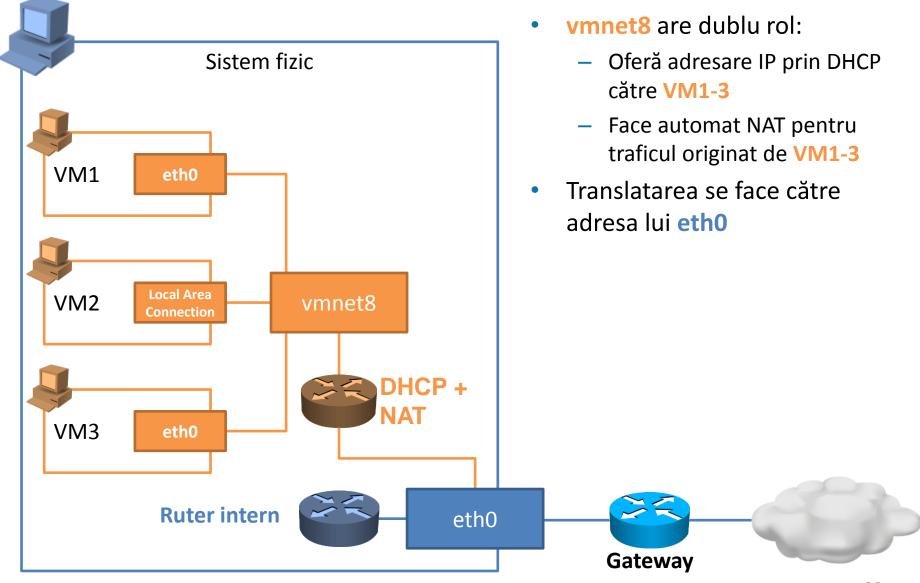
VMware: Bridged network

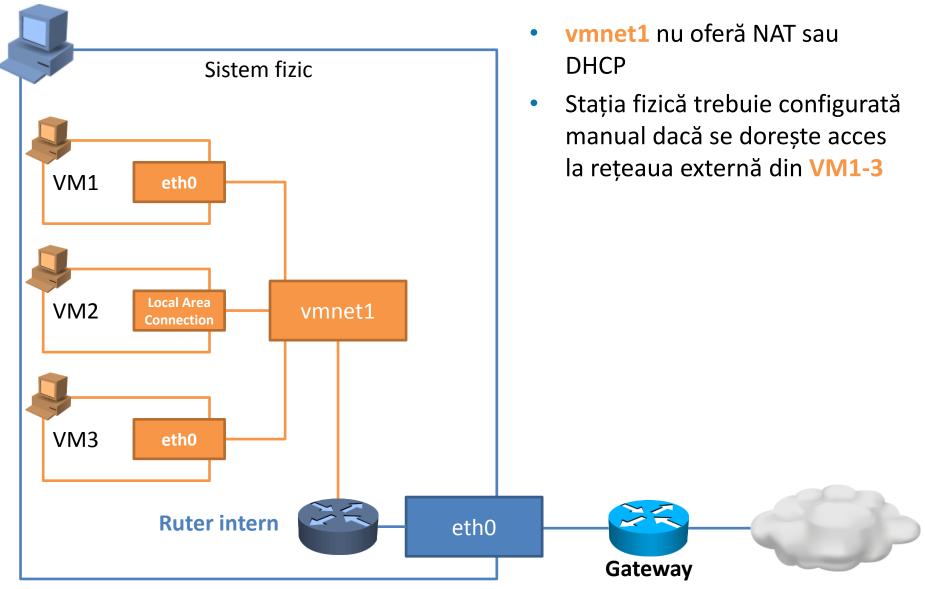
VMware: NAT network

VMware: Host only network

LXCDeAr

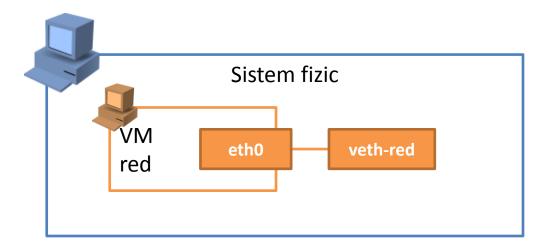

- Arhitectură
- Topologia de la laborator

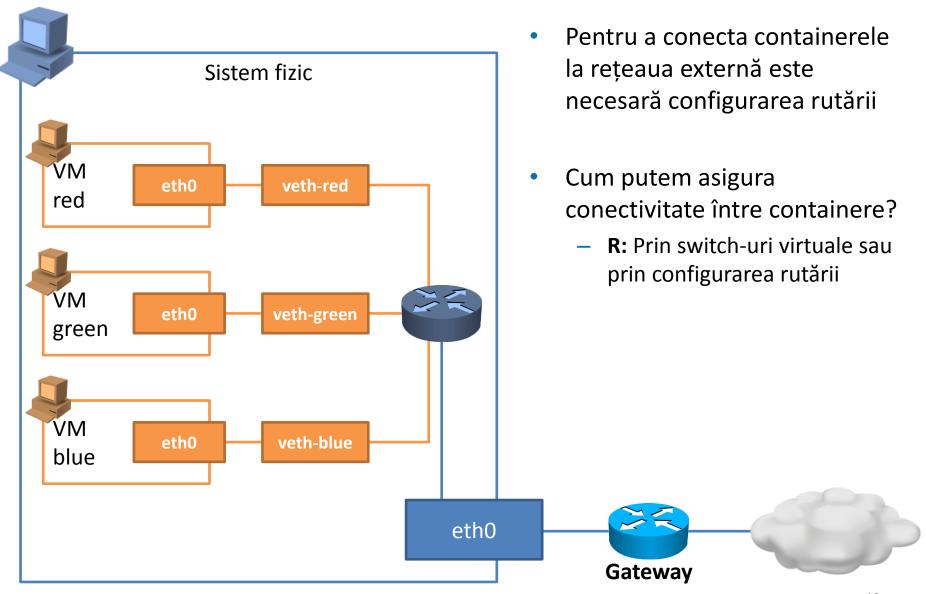

- LinuX Containers
- Mașinile virtuale împart același kernel cu mașina fizică
- Maşinile virtuale LXC sunt de obicei numite containere
- Legătura dintre un container și sistemul gazdă se face prin interfețe virtuale de tip veth, atașate la interfețele eth0 din container

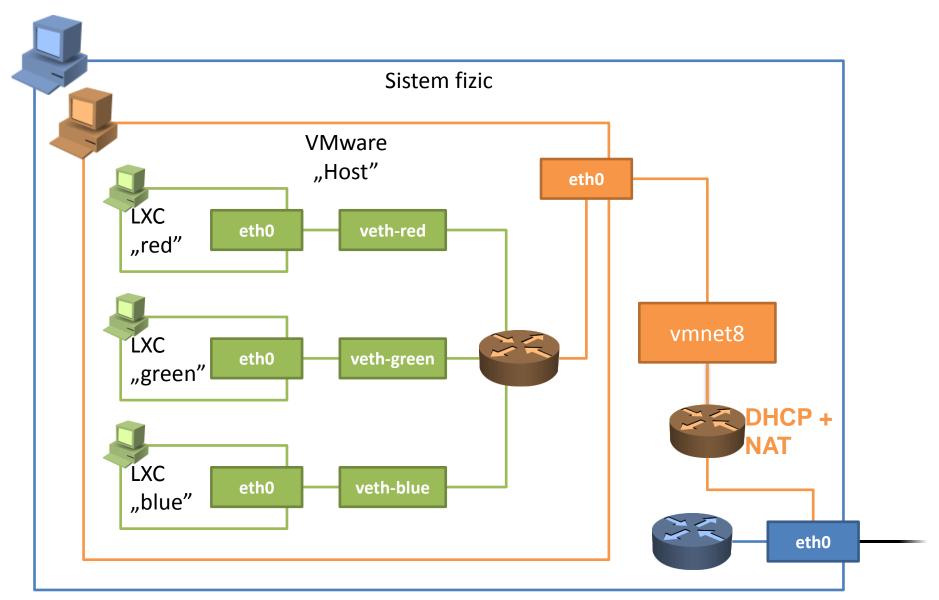

Topologia de la laborator

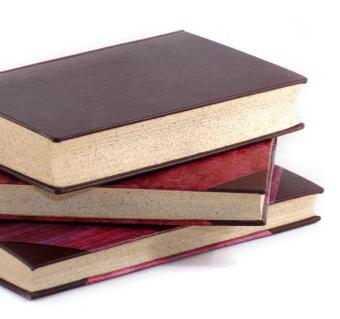

SDN

- Definiție
- OpenFlow

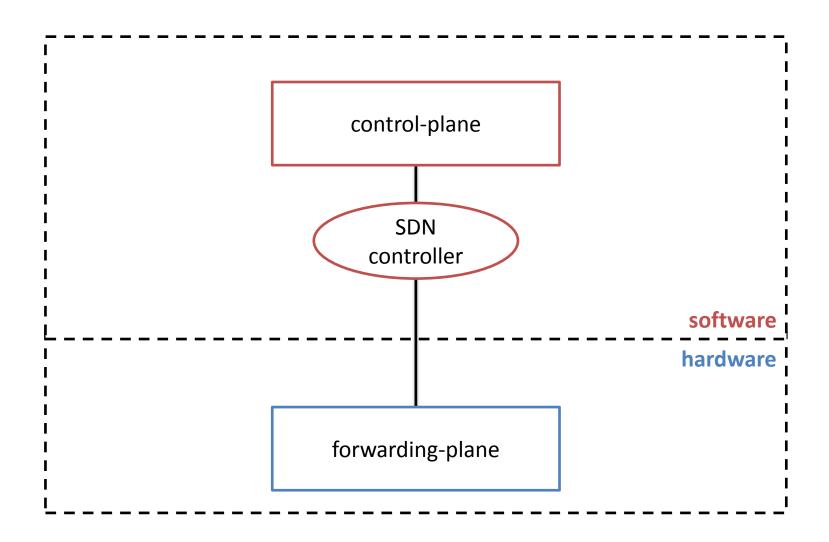

- Software Defined Networks direcție nouă în dezvoltarea rețelelor
- Operațiile realizate de echipamentele de rețea sunt împărție în două aspecte:

Control-plane	•	Componentele care decid cum să fie gestionat traficul (componenta decizională)
Forwarding-plane Data-plane	•	Componentele care gestionează efectiv traficul (componenta executivă)

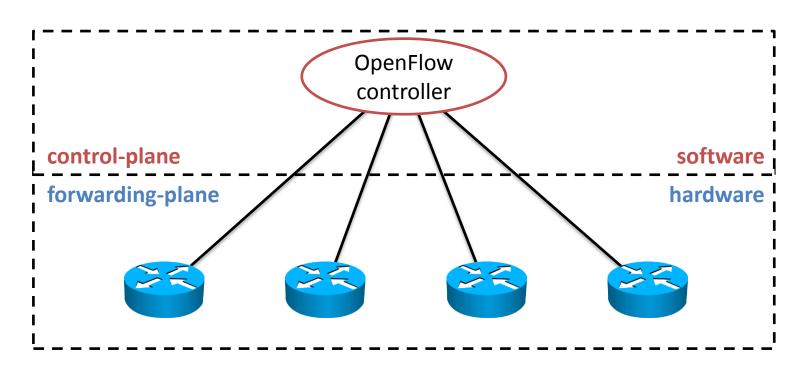
- SDN oferă utilizatorului o viziune centralizată, programatică, a aspectelor legate de control-plane
- Obiectiv: programatorul specifică printr-un limbaj ce dorește de la rețea, urmând ca aceasta să se ocupe automat de gestionarea efectivă a traficului conform specificațiilor

- Protocol care permite accesul, prin rețea, la forwarding-plane-ul unui echipament de rețea
- Control-plane-ul este poziționat în afara dispozitivului, deciziile fiind luate de către un controller extern configurat de utilizator

Cuvinte cheie

